

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Graziano Garavaldi

Καθού: Ministero della Giustizia

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στην αρχή βάσει της οποίας κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αρχή η οποία κατέστη μέρος του δικαίου της Ένωσης με το άρθρο 6, παράγραφος 3, [ΣΕΕ], σε συνδυασμό με την αρχή που απορρέει από το άρθρο 67 ΣΛΕΕ, κατά το οποίο η Ένωση συγκροτεί έναν κοινό χώρο δικαιοσύνης όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα, καθώς και με την αρχή που απορρέει από τα άρθρα 81 και 82 ΣΛΕΕ, κατά την οποία η Ένωση αναπτύσσει δικαστική συνεργασία στις αστικές και ποινικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των δικαστικών και εξώδικων αποφάσεων, εθνικός κανόνας δικαίου, όπως είναι η ιταλική ρύθμιση που περιλαμβάνεται στο άρθρο 5 sexies του νόμου 89/2001, ο οποίος επιβάλλει στα πρόσωπα τα οποία έχουν ήδη αναγνωριστεί ως δικαιούχοι έναντι του Ιταλικού Κράτους ποσών τα οποία τους οφείλονται ως «δίκαιη αποζημίωση» λόγω υπερβολικής διάρκειας των δικαστικών διαδικασιών, να συμμορφώνονται προς ορισμένες απαιτήσεις προκειμένου να τους καταβληθεί, καθώς και να αναμένουν την παρέλευση της προθεσμίας που προβλέπει το ως άνω άρθρο 5 sexies, παράγραφος 5, του νόμου 89/2001, χωρίς να μπορούν εν τω μεταξύ να επιχειρήσουν οποιαδήποτε δικαστική πράξη εκτελέσεως και χωρίς να μπορούν εν συνεχεία να ζητήσουν αποζημίωση για τη ζημία που συνδέεται με την εκπρόθεσμη καταβολή, και τούτο ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες η «δίκαιη αποζημίωση» έχει αναγνωριστεί λόγω της υπερβολικής διάρκειας αστικής δίκης που έχει διασυνοριακές επιπτώσεις ή που, εν πάση περιπτώσει, αφορά ζήτημα το οποίο εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή ζήτημα για το οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Ιταλία) στις 21 Απριλίου 2017 — Rotho Blaas Srl κατά Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-207/17)

(2017/C 277/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Rotho Blaas Srl

Καθής: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 91/2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας⁽¹⁾, ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 924/2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 91/2009 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας⁽²⁾, και ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 519/2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009⁽³⁾, άκυροι/παράνομοι/μη συμβατοί με το άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 και με την απόφαση του οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ της 28ης Ιουλίου 2011;

- 2) Στην περίπτωση που κηρυχθεί η ακυρότητα/ο παράνομος χαρακτήρας/η μη συμβατότητα του κανονισμού (ΕΚ) 91/2009, διά του οποίου επιβλήθηκε ο δασμός αντιντάμπινγκ, και των εκτελεστικών κανονισμών 924/2012 και 519/2015 που σχετίζονται με αυτόν, αναπτύσσει η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν βάσει των προσβαλλόμενων πράξεων τις έννομες συνέπειές της από την έναρξη ισχύος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 278/2016⁽⁴⁾, ή από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της προσβαλλόμενης πράξεως, δηλαδή του βασικού κανονισμού (ΕΚ) 91/2009;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009 (ΕΕ L 29, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 4ης Οκτωβρίου 2012 (ΕΕ L 275, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2015 (ΕΕ L 82, σ. 78).

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, για την κατάργηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ L 52, σ. 24).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Απριλίου 2017 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl κατά Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST) κ.λπ.

(Υπόθεση C-216/17)

(2017/C 277/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσες: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Αναρρεσίβλητες: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα [1], παράγραφος 5, και 32 της οδηγίας 2004/18/ΕΕ⁽¹⁾ και το άρθρο 33 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ⁽²⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν τη σύναψη συμφωνίας-πλαίσου στην οποία:

η αναθέτουσα αρχή ενεργεί για λογαριασμό της και για άλλες αναθέτουσες αρχές που προσδιορίζονται ειδικά, οι οποίες όμως δεν μετέχουν ευθέως στη συμφωνία-πλαίσιο υπογράφοντάς την·

δεν καθορίζεται η ποσότητα των παροχών που οι αναθέτουσες αρχές που δεν υπέγραψαν τη συμφωνία-πλαίσιο θα μπορούν να ζητήσουν κατά την από αυτές σύναψη των συνακόλουθων συμφωνιών που προβλέπονται από τη συμφωνία-πλαίσιο;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1,

πρέπει τα άρθρα [1], παράγραφος 5, και 32 της οδηγίας 2004/18/ΕΕ και το άρθρο 33 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν τη σύναψη συμφωνίας-πλαίσου στην οποία:

η αναθέτουσα αρχή ενεργεί για λογαριασμό της και για άλλες αναθέτουσες αρχές που προσδιορίζονται ειδικά, οι οποίες όμως δεν μετέχουν ευθέως στη συμφωνία-πλαίσιο υπογράφοντάς την·

η ποσότητα των παροχών που οι αναθέτουσες αρχές που δεν υπέγραψαν τη συμφωνία-πλαίσιο θα μπορούν να ζητήσουν κατά την από αυτές σύναψη των συνακόλουθων συμφωνιών που προβλέπονται από τη συμφωνία-πλαίσιο καθορίζεται μέσω παραπομπής στις συνήθεις ανάγκες τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

⁽²⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).